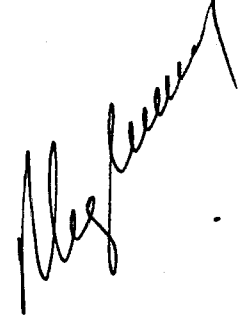

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

“442 Sayılı Köy Kanunu, 4541 Sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun, 1580 Sayılı Belediye Kanunu, 2108 Sayılı Muhtar Ödenek ve Sosyal Güvenlik Yasası ile 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'nun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapan, Bazı Maddeler Ekleyen ve Bazı Maddeleri Yürürlükten Kaldıran Kanun Teklifi”, genel gerekçe ve madde gerekçeleri ile ilişkide sunulmuştur. 09.12.1999

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Rifat SERDAROĞLU
İzmir Milletvekili

Ek : Kanun Teklifi
Genel Gerekçe
Ve Madde Gerekçeleri

GENEL GEREKÇE

Devletin asli görevi; adalet, güvenlik, savunma, dış politika gibi ortak ihtiyaçları karşılamaktır. Her devlet toplumun tümünü ilgilendiren görevleri yerine getirmek üzere, faaliyet alanı tüm ülkeyi kapsayan bir idari örgüt kurar. Buna merkezi idare örgütü denir.

Mahalli idareler ise, her ülkenin idari yapısı içinde yer alan ve esas itibariyle yerel sınırlar içinde yaşayan halkın yararlanacağı mahalli nitelikli hizmetleri üretmekle görevli kuruluşlardır.

Tüm Dünya'da merkezi idareler esas itibariyle ulusal ve bölgesel nitelikli hizmetleri, mahalli idareler ise yerel nitelikli hizmetleri görürler.

Çağdaş Anayasa ve İdare Hukukunda, devletin yetkilerini kullanması ve hizmetleri yürütmesi bakımından uygulanan sistemler, temelde merkeziyetçilik ve ademi merkeziyetçilik olarak iki ana başlıkta toplanır.

Bu iki sistemden birinin daha üstün olduğunu ileri sürmek mümkün değildir. Her ikisinin de güçlü ve zayıf yanları vardır.

Merkeziyetçi yönetimin katı biçimde uygulanması kırtasiyeciliğin artması, para ve zaman kaybı, taşradaki devlet örgütlerinin saygınlıklarını yitirmeleri ve siyasi iktidar etkisindeki merkez makamlarının eşitlik kuralından ayrılabilimleri gibi sorunları da beraberinde getirir. Çağımızda merkeziyetçi sistemi benimseyen ülkeler bu sorunları hafifletebilmek için çağdaş merkezi yönetim anlayışı "yetki genişliği" ilkesi ile belli yetkilerin mahalli idarelere bırakılması yolunda bir gelişim göstermişlerdir.

Bu çağdaş yaklaşım 1982 Anayasası'na da yansımış ve 1982 Anayasası'nın 126.Maddesi 1961 Anayasası'ndan farklı olarak "illerin idaresi yetki genişliği esasına dayanır" hükmünü düzenlenmiştir.

Ünlü Fransız İdare Hukukçusu H.Berthelemy "Merkeziyetçilik güçlü, ademi merkeziyetçilik ise, özgür bir ülke yaratır" demiştir.

Başka bir ifade ile güçlü bir devlet yapısı içinde geniş yetkilerle donanmış mahalli idarelerin siyasal bakımdan daha özgür ve demokrat bir ülke yaratacağı açıktır.

Bu nedenle 1982 Anayasası'nın kabulünden beri gündemde olan "mahalli idareler reformu" Türkiye'nin ve Türk demokrasisinin geleceği açısından fevkalade önem taşımaktadır.

Bu konuda 55.Hükümet döneminde bir çerçeve yasa taslağı hazırlanmış ve Meclis'e sunulmuştur. Ancak, T.B.M.M. Genel Kurulu'na inmeden kadük olmuştur.

57.Hükümet de yine aynı teknikle bir başka “mahalli idareler reform taslağı” hazırlamış bulunmaktadır.

Ancak, her iki taslak da teknik açıdan ciddi eksiklikler taşımaktadır. Şöyleki:

Bilindiğı üzere mahalli idarelerimizi düzenleyen yasalar çok eskidir. İl Özel İdarelerini düzenleyen 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanunu 1913 tarihli bir Kanun olup, Cumhuriyetin ilanıyla birlikte bir iki tadilatla kullanılmaya devam etmiş ve 1987’de yapılan yine ufak tefek tadilatla günümüze kadar gelmiştir.

Belediyelerle ilgili 1580 Sayılı Kanun ise 1930 tarihlidir. 15.Maddesinde belediye görevleri tadad edilmektedir. Bu görevler arasında umumi ahır ve samanlık yerlerinin tayini; mürebbiye, sütüne, aşçı ve uşakların sıhhi muayenesi, kayıkçıların ehliyeti, yük ve binek hayvanlarının temizliğı hususları da yer almaktadır.

Ayrıca birde 3030 Sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu vardır ki, bu Kanun’un pek çok konudaki açığı 1580 ile kapatılmaktadır. Zira 1984’te yayınlanan bu Kanun Meclis’ten kolay geçsin diye çok kısa tutulmuştur.

442 Sayılı Köy Kanunu ise 1924 tarihlidir. Bu Kanun’da Muhtarın görevleri arasında köylüye kendi kullanacağı kumaşı, giyeceğı ayakkabıyı üretirme gibi görevler verilmektedir.

Takdir edileceğı üzere 1913’lerin, 1930’ların ve 1924’lerin Kanunları ile 21.Yüzyıla girilmez.

Mahalli İdarelerin yeniden çağdaş ihtiyaçlara göre yapılandırılmaları ve pek çok görevin mahalli idarelere devri gerekmektedir.

Anayasa’mızda yer alan yetki genişliğı ilkesi doğrultusunda merkezi idareler ile yerel yönetimler arasında yeni bir görev bölüşümü yapılmalıdır.

Bu bölüşümde merkezi idarelere adalet, güvenlik, savunma, dış politika, eğitim, gümrük, nüfus, tapu ve kadastro, sivil savunma ve din hizmetleri görevleri ile ulusal düzeyde hizmetlerin yürütülmesindeki politikaları oluşturmak ve gerekli koordinasyonu sağlamak görevleri bırakılmalı, bunun dışındaki tüm görev ve hizmetler çağdaş bir yerel yönetim anlayışı ile mahalli idarelere bırakılmalıdır. Ancak bu mahalli idareler; 1913, 1924 ve 1930’lardan kalan yapıları ile bu çağdaş anlayışı yürütemeyecekleri için, mahalli idareler reform tasarısı; İl Özel İdarelerini, Belediyeleri ve Köyleri yeniden çağdaş bir anlayışla düzenleyen bir Kanun olmalıdır. Ve bu Kanun’un yürürlüğe girmesiyle mevcut eski mevzuat ilga edilmelidir. Aksi takdirde bu bir reform değil sadece idarenin bazı görevlerini bugünkü koşullarda dahi toplumun ihtiyaçlarını istenen ölçüde karşılayamayan köhne mahalli idare birimlerine devreden bir uygulama olacaktır.

Ancak, görünen o ki bu konuda çalışmaları yürütenler böyle kapsamlı bir kanunu T.B.M.M.'den geçirmenin güç olacağı düşüncesiyle mahalli idareler reform tasarısını çerçeve bir Yasa ile gerçekleştirmekte karardır.

Bu nedenle, söz konusu mahalli idareler reform tasarısı üzerinde bir çalışma yürütüp, konuyla ilgili görüş ve önerilerimizi bir milletvekili olarak dile getirmek için başlattığımız çalışmada, söz konusu taslağın mahalli idareler piramitinin en geniş yerini, tabanını oluşturan köyler ile şehir ve kasaba muhtarlıklarını tamamen dışarıda bıraktığını tespit ettik.

Bu tespitimiz üzerine hazırladığımız çerçeve kanun teklifi, mahalli idareler reform tasarısının önemli bir boşluğunu dolduracak, ayrıca özellikler köyler açısından Cumhuriyetten bu yana yapılan en büyük reform olacaktır.

Kanun teklifimizle 442 Sayılı Köy Kanunu'na ilişkin getirilen yenilikler şunlardır:

1. Demokratik ve sosyal hukuk devleti anlayışı ile bağdaştırılması mümkün olmayan "salma" usulü kaldırılmaktadır.
2. Köy Kanunu'nun köy gelirlerini düzenleyen 17.Madde içinde yer alan, bu gün için uygulanma kabiliyeti olmayan hususlar yürürlükten kaldırılarak, köy tüzel kişiliğine çağdaş ve gerçekçi gelirler sağlanmıştır. Bu gelirler şunlardır; Köy sınırları içinde bulunan arazi ve binalarda alınan emlak vergilerinin % 50'si, köy sınırları içinde tüketilen elektrik satış bedelinden alınacak % 2 elektrik tüketim vergisi ve köy sınırları içindeki doğal kaynakların işletilmesinden alınan her türlü harç, resim ve paraların % 25'i.
3. Köy Kanunu'nun 13. Ve 14.Maddelerinde düzenlenen köylünün yapacağı mecburi ve ihtiyari işlerden çağın gereklerine uygun olmayanlar ilga edilmektedir.
4. Muhtarların görevlerini düzenleyen 36.Maddede de aynı anlayışla bir iyileştirme sağlanmaktadır.
5. Köy Kanunu'nun 56.Maddesine de para cezalarının tahsili açısından işlerlik getirilmektedir.

Bu düzenlemeler ile köy tüzel kişiliği ekonomik bakımdan güçlü ve kendine yeter bir konuma gelerek, gelişme imkanı bulacaktır. Bu gelişme, köyü ekonomik bakımdan cazipleştirirken, köylerden göçü de önemli ölçüde etkileyecektir.

Ayrıca, 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'na eklenen bir madde ile oluşturulan ve 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 133.Maddesine göre oluşturulacak olan "Köylere Hizmet Götürme Birlikleri"de köylerimizin başta alt yapı olmak üzere pek çok sorununa cevap verecektir. Bu birliklerin, mali kaynağı köy gelirlerinden sağlanacaktır.

Mahalli idareler piramitinin bir diğ er önemli unsuru da Şehir ve kasaba mahalle muhtarlıklarıdır.

Mahalle muhtarlığı Osmanlı Devleti'nden beri var olan bir kurumdur. Osmanlıda mahalle muhtarlıklarının kanun ve h k met emirlerinin ilanı, tebligat ve vergi konularında idareye yardımcı olmak, adli vukuatı ihbar etmek, nüfus hereklerini izlemek gibi görevleri vardı.

Mahalle muhtarlığı 1913 ve 1934 yıllarında iki kere kaldırılmış, fakat doğan boşluğun doldurulamaması sonucu 1944 yılında 4541 Sayılı “Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetlerinin Teşkiline Dair Kanun” ile tekrar ihdas edilmiŐtir.

D n olduğu gibi bugün de önemli temel görevler yerine getiren Muhtarlık Kurumunu,  ađdaŐ ihtiyaçları da karŐılayabilecek bir konuma getirmek için 4541 Sayılı Kanun'da Őu deđiŐiklikler yapılmıŐtır:

1. Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri deyimini “Mahalle Muhtar ve Mahalle Kurulu” olarak değiştirilmiştir.
2. 4541 Sayılı Kanun'un mahalle muhtarlarının görevlerini düzenleyen 3.Maddesi tamamen yeniden kaleme alınarak, çağdışı görevler ilga edilmiş, bunların yerine mahallede çevreyi, tarihi eserleri korumadan, mahalleyi geliŐtirmeye yönelik yeni projelere katılmaya kadar  ađdaŐ bir dizi görev verilmiştir.
3. Özellikle büyük Őehirlerde fevkalade zor Őartlar altında görev yapan mahalle muhtarlarına belediyelerce bir muhtarlık bürosu temin edilmesi de hükme bağlanmıştır.

Ayrıca, bu  er eve Yasa ile gerek köy muhtarlarının, gerek mahalle muhtarlarının özlük haklarında bazı iyileŐtirmeler yapılmıŐ, muhtarlara yıllık izin hakkı sağlanmıştır.

Ancak bu tasarının muhtarlık kurumu açısından getirdiğı ve reformsal nitelik taŐıyan iki önemli özelliğı vardır.

Birincisi, görevini ifa etmeyen muhtarın mülki amir tarafından görevden alınabilmesi usulüne son verilerek bu hususun yargı kararına bağlanması,

İkincisi de, mahalle muhtarlarının m hrasıran kendi mahallelerini ilgilendiren konularda Belediye Meclisi toplantılarına davet edilmeleri ve o konuda oy kullanma hakkına sahip olmalarıdır.

Bu iki husus demokratikleŐme açısından fevkalade önemli adımlar olup, Türk demokrasisinin geliŐmesinde önemli rol oynayacaklardır.

Bu Kanun teklifi ile gerek 55.Hükümet, gerek 57.Hükümet dönemlerinde hazırlanan mahalli idareler reform tasarılarında eksik kalan çok önemli bir boşluğu doldurduğunun düşüncesindeyim.

Piramitin tabanı güçlendikçe, mahalli idareler başarı kazanacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun Köy gelirlerini düzenleyici 17.Maddesi tamamen değiştirilerek, köy tüzel kişiliği çağdaş ve gerçekçi gelir kaynaklarına kavuşturulmuş, sosyal hukuk devleti anlayışı ile bağdaşmayan salma usulü kaldırılmıştır.

MADDE 2- 442 Sayılı Kanun'un 42.Maddesi yeniden düzenlenerek seçilmiş muhtarların görevden alınması yargı kararına bağlanmıştır.

MADDE 3- 442 Sayılı Kanun'un 56.Maddesi yeniden düzenlenerek köylerde tahakkuk ettirilen para cezalarına işlerlik kazandırılmıştır.

MADDE 4- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun çağdışı 17.Maddesi ile muhtelif maddelerin 84 fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5- 4541 Sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un, adında ve içinde geçen "ihtiyar heyeti" deyimini "mahalle kurulu" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6- 4541 Sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un 3.Maddesi yeni baştan düzenlenerek, muhtarların görevleri güncelleştirilmiştir.

MADDE 7- 4541 Sayılı Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetlerinin Teşkiline Dair Kanun'un 4.Maddesi değiştirilerek, muhtarların çalışma saatlerine yasal düzenleme getirilmiş, ayrıca muhtar ve mahalle kurulu çalışmalarını içeren bir karar defteri tutma mecburiyeti getirilmiş, mahalle kurulunun görevleri belirlenmiştir.

MADDE 8- 4541 Sayılı Kanun'un 18.Maddesi ile 442 Sayılı Kanun'un 42.Maddesi arasında uyum sağlanmıştır.

MADDE 9- 4541 Sayılı Kanun'un 21.Maddesi yeniden düzenlenerek, muhtar bürolarının kira bedellerinin harçlardan karşılanması uygulamasına son verilmiştir.

MADDE 10- 4541 Sayılı Kanun'un geçerliliğini yiterin Geçici 1.Maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 8.Maddesi yeniden düzenlenerek, mahalli seçimlerin hemen akabinde yeni mahalle ihdas edilmesi nedeniyle tekrar seçimlere gidilmesi önlenmiş, ayrıca belediyelere mahalle muhtarlarına büro temin etme yükümlülüğü getirilmiştir.

MADDE 12- 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 56.Maddesine bir fıkra eklenerek, mahalle muhtarlarına kendi mahalleleri ile ilgili konularda söz hakkı verilmiştir.

MADDE 13- 2108 Sayılı Kanun'un 1.Maddesi yeniden düzenlenerek muhtarların özlük haklarında belli bir iyileşme amaçlanmıştır.

MADDE 14- 2108 Sayılı Kanun'a Ek Madde 2 ilave edilmiş ve bu madde ile muhtarlara yıllık ve sağlık izni ve bu izinlerin kullanış esasları düzenlenmiştir.

MADDE 15- 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanunu'na Ek Madde 6 ilave edilmiş ve bu madde ile 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 133.Maddesine göre Köylere Hizmet Götürme Birlikleri kurulması ve bu birliklerin İl Özel İdaresi kontrolünde olması düzenlenmiştir.

MADDE 16- Bu madde ile muhtar derneklerinin güçlü sivil toplum örgütlerine dönüşmelerini sağlamak, Birlik statüsü için Bakanlar Kurulu'nca yönetmelik hazırlanacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 17- Yürütme maddesidir.

MADDE 18- Yürütme maddesidir.

**442 SAYILI KÖY KANUNU, 4541 SAYILI ŞEHİR VE KASABALARDA
MAHALLE MUHTAR VE İHTİYAR HEYETLERİ TEŞKİLİNE DAİR KANUN,
1580 SAYILI BELEDİYE KANUNU, 2108 SAYILI MUHTAR ÖDENEK VE
SOSYAL GÜVENLİK YASASI İLE 3360 SAYILI İL ÖZEL İDARESİ
KANUNU'NUN BAZI MADDELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPAN, BAZI
MADDELER EKLEYEN VE BAZI MADDELERİNİ YÜRÜRLÜKTEN
KALDIRAN KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun 17.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 17- Köy Parası şunlardır;

1. Köy sınırları içinde bulunan arazi ve bina vergileri. Köy sınırları içinde kalan arazi ve binaların emlak beyannameleri muhtarlığa verilir ve köy muhtarlığınca toplanan emlak vergisinin % 50'si köy parası hesabına yatırılır, % 50'si de Köylere Hizmet Götürme Birliğine aktarılır.
2. Köy sınırları içinde elektrik tüketimi, Elektrik Tüketim Vergisine tabidir. Verginin matrahı tüketilen elektriğin satış bedelidir. Matraha diğer vergiler dahil edilmez. Elektrik Tüketim Vergisi nispeti elektrik satış bedelinin % 2'sidir. Elektriği dağıtan kuruluşlar, satış bedeli ile birlikte bu verginin de tahsilinden ve ilgili köy parası hesabına yatırılmasından sorumludurlar.
3. İş bu Kanun'a göre alınacak para cezaları,
4. Köy namına yazılı emlak ve arazi geliri,
5. Yasal olarak vakfedilen arazi ve emlak geliri,
6. Geçici vergiler, (ağaç, arazi, emlak,para)
7. Köy namına yapılan yardım ve hibeler,
8. Köy sınırları içindeki doğal kaynakların işletmesinden alınan her türlü harç resim ve paraların % 25'i köy parası hesabına, % 25'i de Köylere Hizmet Götürme Birliğine ödenir,
9. Köy sınırları içindeki otlak ve meralardan fazlasının kira paraları.

MADDE 2- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun 41.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 41- İl merkezine bağlı köylerde Vali, ilçelere bağlı köylerde Kaymakamlar, muhtarın köy işlerini ve kanunlarla verilen diğer görevlerini yapmadığını görürlerse, muhtara yazılı ihtarda bulunurlar. Buna rağmen iş görmeyen muhtar hakkında, yetkili

merci tarafından mahkemeye başvurulur. Hakim bu tür davaları 7 gün içinde karara bağlar.

MADDE 3- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun 56.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 56- Köylerde çevreyi kirletenlere, 13.Maddede yazılı mecburi işleri yapmayanlara, İhtiyar Meclisi Kararı ile brüt asgari ücretin % 5'inden, % 100'üne kadar ceza tahakkuk ettirilir. Cezayı ödemeyenlerden, 6183 Sayılı Amme Alacakları Kanunu Hükümlerine göre tahsilat yapılır.

MADDE 4- 442 Sayılı Köy Kanunu'nun:

- 13. Maddesi'nin 4, 13, 20, 31, 32, ve 34. Fıkraları,
- 14. Maddesi'nin 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 30 ve 31. Fıkraları.
- 16. Maddesi,
- 18. Maddesi,
- 19. Maddesi,
- 36. Maddenin 4, 5, 8, 10, 11 Fıkraları
- 37. Maddenin 4 ve 5. Fıkraları,
- 39. Maddesi,
- 47. Maddesi,
- 48. Maddesi,
- 66. Maddesi,
- 83. Maddesi,
- 84. Maddesi,
- 85. Maddesi,
- 86. Maddesi,
- 91. Maddesi,
- Ek, 1, 2, 3, 4 ve 5. Maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5- 4541 Sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un, adında ve içinde geçen "ihtiyar heyeti" deyimini "mahalle kurulu" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6- 4541 Sayılı Şehir ve Kasabalarda Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un 3.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 3- Mahalle Muhtarı ile Mahalle Kurulu'nun görev ve yetkileri şunlardır;

- a) Mahalle sakinleri kütüğü tutmak, cadde, sokak ve önemli tesisler hakkında gerekli bilgileri mümkün olduğu kadar bilgisayar ortamında toplayıp, derlemek ve güncelleştirmek; kamu kuruluşlarının bu konudaki bilgi taleplerini karşılamak, hane ve işyeri numaralarında görülen aksaklıkları izlemek,

b) Başka bir mahalleden ikamet veya işyeri değişikliği yaparak, mahalleye gelenlerden 60 gün içinde muhtarlığa kayıt için başvurmayanlara brüt asgari ücretin ¼ 'ü tutarında ceza tahakkuk ettirmek, (Muhtarlıkça düzenlenen cezalar 6183 Sayılı Amme Alacakları Kanunu'na göre tahsil edilerek, muhtarlığa irat kaydedilir.

c) Adli, askeri, nüfus, sivil savunma, emniyet, asayiş, eğitim, kültür, turizm, sağlık, sosyal güvenlik ve tapu kadastro alanlarında mevzuatla verilen görevleri yapmak, gerekli hallerde bu birimleri harekete geçirmek,

d) Mahalli idarelerce, mahallenin ihtiyaçlarını karşılayacak hizmetlerin planlanmasında, programlanmasında ve yürütülmesinde görüş bildirmek ve yardımcı olmak,

e) Mahallede yürütülen hizmetler hakkında halkın dileklerini ilgili kuruluşlara iletmek ve izlemek,

f) Mahallenin geliştirilmesi ve güzelleştirilmesi, ağaçlandırılması; tarihi eserleri ve çevrenin korunması, sorunları ve çözüm yolları konusunda ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak ve bu konuda halkın katılımını sağlamak,

g) Mahalle sakinlerinden yoksul, kimsesiz, özürlü, yaşlı ve düşkün olup muhtaçlıkları belirgin vatandaşları tespit etmek, durumlarını değerlendirmek, süreklilik arz edenleri izlemek, bu konuyla ilgili resmi ve özel sosyal yardım kuruluşlarını harekete geçirmek,

h) Çevreyi, temizliği, sağlığı tehdit eden durumları ve yangın tehlikesine maruz yerleri ilgili kuruluşlara bildirmek,

i) Mahallede varlığını tespit ettiği şüpheli ve kimliği belirsiz kişileri yetkililere bildirmek,

j) Seferberlik, savaş ve doğal afet gibi olağanüstü durumlarda personel ve araç seferberliği ile ilgili görevleri yapmak.

MADDE 7- 4541 Sayılı Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un 4.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 4- Muhtarın, çalışma günleri ile günlük çalışma süreleri mahalli yaşam ve hizmet özellikleri dikkate alınarak muhtarlıkça belirlenip mülki idare amirler tarafından onaylanarak tespit olunur.

Mahalle kurulu ayda bir kez olağan olarak toplanır. Muhtarın çağrısı üzerine her zaman olağanüstü toplantı yapılabilir. Bu toplantılarda üye sayısının çoğunluğu aranır. Bu toplantılarla ilgili bir karar defteri tutulur.

3.Maddenin d, e, f, h bentlerinde yazılan görevler, mahalle kurulunun çoğunluğu ile alınacak kararlara göre yürütülür.

MADDE 8- 4541 Sayılı Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un 18.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 18- Mahalle Muhtar ve Mahalle Kurulları görevlerini ifada ihmal veya kötü niyet gösterdikleri takdirde, Vali ve Kaymakamlar kendilerine yazılı ihtarda bulunurlar. Bu ihtarla rağmen görevlerinde ihmal veya kötü niyet göstermeye devam eden muhtar hakkında yetkili mülki amir tarafından mahkemeye başvurulur. Hakim bu tür davaları 7 gün içinde karara bağlar.

MADDE 9- 4541 Sayılı Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyetleri Teşkiline Dair Kanun'un 21.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 21- Harçlar münhasıran muhtarlara aittir.

Muhtarlık işlerinin tedviri için ısıtma, aydınlatma ve hademe ücreti bu harçlardan ödenir.

MADDE 10- 4541 Sayılı Mahalle Muhtar ve İhtiyar Heyeti Teşkiline Dair Kanun'daki Geçici Madde 1 yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 8.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 8- Bir belediye sınırı içinde mahalleler ihdası, ilgası, birleştirilmesi, isimleriyle hudutların değiştirilmesi Belediye Meclisi'nin ve Mahalli İdare Heyeti'nin kararı ve Vali'nin tasdiki ile icra edilir.

Yeni ihdas edilen, birleştirilen veya ilga edilen mahallelerdeki Muhtar ve Mahalle Kurullarının seçimi ilk mahalli seçimde yapılır. İlk mahalli seçimlere kadar mevcut muhtar ve mahalle kurullarının görevi devam eder.

Belediyeler, sınırları içindeki mahallelerde, muhtarlık büroları tesis edip, bu büroların kira ve elektrik-su-havagaz saati, masa ve sandalye gibi demirbaş eşyalarını karşılamakla yükümlüdürler. Muhtarlar belediye ulaşım araçlarından ücretsiz yararlanırlar. Muhtarlık bürolarındaki telefonlar ve elektrik-su-havagazı ücretleri % 50 indirim tabidir.

MADDE 12- 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 56.Maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Belediye meclisinde müzakere olunacak maddeler belediye sınırları içindeki bir veya birkaç mahalleyi doğrudan ilgilendiriyorsa, bu konuların görüşüleceği oturumlara ilgili mahalle muhtarları da davet edilir ve o konuya münhasıran mecliste oy hakkı verilir."

MADDE 13- 2108 Sayılı Kanunun 1.Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 1- Köy muhtarları ile şehir ve kasaba mahalle muhtarlarına brüt asgari ücret miktarında aylık ödenek verilir.

Bu ödenek damga vergisi hariç, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulamaz.

Bu ödeneğin karşılığı her yıl İç İşleri Bakanlığı bütçesine konulur ve yılı içinde söz konusu bütçeden İl Özel İdare bütçesine aktarılır.

Muhtar ödeneği her ayın onbeşinci günü muhtarlarca ödenmesi gereken BAĞ-KUR prim tutarları kesilmek suretiyle İl Özel İdaresi tarafından ilgililere peşin olarak ödenir. Kesilen prim tutarları İl Özel İdaresi tarafından 10 gün içerisinde BAĞ-KUR'a yatırılır.

MADDE 14- 2108 Sayılı Kanuna Ek.Madde 2 eklenmiştir.

EK MADDE 2- Muhtarlar mülki idare amirine bilgi vermek sureti ile 30 gün yıllık ve 15 gün mazeret izni kullanabilir. Zorunluluk halinde muhtara, mülki idare amiri tarafından bir haftaya kadar ek mazeret izni verilebilir. Doktor raporu ile tespit olunan hastalık halinde muhtara 6 aya kadar sağlık izni verilir. Bu izinler süresince muhtara ödenek verilmeye devam olunur.

Muhtarın izin veya sağlık nedeniyle görevinden ayrılması halinde Mahalle Kurulunun veya Köy İhtiyar Heyetinin birinci üyesi muhtara vekalet eder.

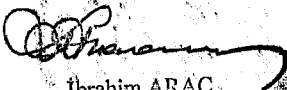
MADDE 15- 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 6- İl Özel İdareleri bütçe giderlerinin % 1'i köylere yardım için ayrılır. Bu ödenek, bağlı köylerin nüfus toplamına göre ilçelere tahsis edilerek, merkez ilçelerde Vali veya görevlendireceği Vali Yardımcısının, diğer ilçelerde Kaymakamların başkanlığında 1580 Sayılı Belediye Kanunu'nun 133.Maddesine göre köylerin iştirakiyle kurulan "Köylere Hizmet Götürme Birlikleri"nce aktarılır. Köy sayısı 5'ten az olan ilçelerde bu birliklerin kurulması zorunlu değildir. Bu takdirde köylere yardım, doğrudan İl Özel İdaresi bütçesinden yapılır.

MADDE 16- Bu Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde Bakanlar Kurulu Kararı ile Türkiye Muhtarlar Birliği Yönetmeliği yayınlanır.

MADDE 17- Yürütme maddesidir.

MADDE 18- Yürütme maddesidir.

Aslı gibidir

İbrahim ARAÇ
Kanunlar ve Kararlar Müdürü